

ГІПЕРПРОСТІР ОПУКЛИХ КОМПАКТНИХ ПІДМНОЖИН ТИХОНОВСЬКОГО КУБА

We prove that a hyperspace of compact convex subsets of the Tikhonov cube I^{ω_1} is homeomorphic to I^{ω_1} .

Доведено, що гіперпростір компактних опуклих підмножин тихоновського куба I^{ω_1} гомеоморфний.

1. Вступ. Для тихоновського простору X позначимо через $\text{exr}(X)$ гіперпростір (експоненту) простору X , тобто множину всіх непорожніх компактних підмножин в X , наділену топологією В'єторіса. Базу цієї топології утворюють множини вигляду

$$\langle U_1, \dots, U_n \rangle = \{ A \in \text{exr} X \mid A \subset U_1 \cup \dots \cup U_n \text{ і } A \cap U_i \neq \emptyset \text{ для кожного } i \},$$

де U_1, \dots, U_n пробігають топологію простору X . Для метричного простору (X, ρ) топологія В'єторіса в $\text{exr}(X)$ індукована метрикою Хаусдорфа ρ_H :

$$\rho_H(A, B) = \inf \{ \varepsilon > 0 \mid A \subset O_\varepsilon(B), B \subset O_\varepsilon(A) \}.$$

Нехай тепер X — підмножина деякого локально опуклого простору. Позначимо через $\text{cc}(X)$ підпростір в $\text{exr}(X)$, утворений опуклими підмножинами в X . Простори вигляду $\text{cc}(I^\tau)$ (через I позначено відрізок $[0, 1]$) досліджено при $\tau = \omega_1$ і $\tau \geq \omega_2$. Метою цієї статті є дослідження випадку $\tau = \omega_1$. Основним результатом є такий факт.

Теорема 1. *Простір $\text{cc}(I^{\omega_1})$ гомеоморфний I^{ω_1} .*

Ця теорема показує, що конструкція гіперпростору опуклих компактних підмножин, яка є функторіальною в категорії опуклих компактів і афінних відображень, за своїми властивостями ближча до функтора ймовірнісних мір, ніж до функтора гіперпростору.

При доведенні теореми 1 використовується характеристизація тихоновського куба I^τ , $\tau \geq \omega_1$, наведена Є. В. Щепіним в [5]: компактний хаусдорфовий простір X гомеоморфний I^τ , якщо і тільки якщо X є абсолютним ретрактом ($X \in \text{AR}$) ваги τ і X є однорідним за характером. Нагадаємо, що компактний хаусдорфовий простір є *абсолютним ретрактом*, якщо він є ретрактом кожного оточуючого паракомпактного хаусдорфового простору. Однорідність за характером означає, що характер (мінімальна потужність бази в точці) однаковий для всіх точок (деталі див. в [4–6]).

2. Доведення основного результату. Доведення теореми 1 розділяється на два твердження: $\text{cc}(I^{\omega_1}) \in \text{AR}$ і $\text{cc}(I^{\omega_1})$ — однорідний за характером простір.

Для доведення того факту, що $\text{cc}(I^{\omega_1}) \in \text{AR}$, подамо простір $\text{cc}(I^{\omega_1})$ як границю оберненої системи $S = \{ Q^\alpha, p_\alpha^\beta; \alpha < \beta < \omega_1 \}$, де Q — гільбертів куб. Насамперед зауважимо, що $\text{cc}(Q) \in \text{AR}$; для доведення досить зауважити, що простір $\text{cc}(Q)$ — ретракт простору $\text{exr}(Q) \in \text{AR}$ при ретракції, що переводить кожен компакт $A \in \text{exr}(Q)$ в його опуклу оболонку. Далі доведення спирається на одну властивість відображення $\text{cc}(p_\alpha^\beta): \text{cc}(Q^\beta) \rightarrow \text{cc}(Q^\alpha)$.

Означення 1. Відображення $f: X \rightarrow Y$ задовольняє умову продовження параметризованих селекцій, якщо для кожної комутативної діаграми

$$\begin{array}{ccc} A & \xrightarrow{\Psi} & X \\ \downarrow i & & \downarrow f \\ Z & \xrightarrow{\Phi} & Y \end{array}$$

де $i: A \rightarrow Z$ — замкнене вкладення в паракомпактний простір Z , існує відображення $\Phi: Z \rightarrow X$ таке, що $\Phi|_A = \Psi$ і $f\Phi = \varphi$.

Означення належить Є. В. Щепіну [4], котрий, використовуючи термінологію теорії жмутків, називає такі відображення *м'якими*.

Стандартні міркування показують, що властивість $cc(I^{\omega_1}) \in AR$ впливає з умови продовження параметризованих селекцій кожного з відображень $cc(p_\alpha^\beta)$. Але кожне таке відображення афінно гомеоморфне проектуванню $pr_1: Q \times Q \rightarrow Q$. Тому шукана властивість відображень $cc(p_\alpha^\beta)$ є наслідком такого твердження.

Твердження 1. Відображення $cc(pr_1): cc(Q \times Q) \rightarrow cc(Q)$ задовольняє умову продовження параметризованих селекцій.

Доведення. Досить побудувати неперервне відображення $\Phi: cc(Q \times Q) \times cc(Q) \rightarrow cc(Q)$, що задовольняє умови:

- 1) $pr_1(\Phi(A, B)) = B$;
- 2) якщо $pr_1(A) = B$, то $\Phi(A, B) = A$.

Справді, маючи таке відображення Φ , для комутативної діаграми

$$\begin{array}{ccc} A & \xrightarrow{\Psi} & cc(Q \times Q) \\ \downarrow i & & \downarrow cc(pr_1) \\ Z & \xrightarrow{\Phi} & cc(Q) \end{array}$$

де $i: A \rightarrow Z$ — замкнене вкладення в паракомпактний простір Z , скористаємося фактом $cc(Q \times Q) \in AR$ і знайдемо відображення $\varphi': Z \rightarrow cc(Q \times Q)$, для якого $\Psi = i\varphi'$; тоді приймемо $\Psi(z) = \Phi(\varphi'(z), \varphi(z))$, $z \in Z$. Маємо $cc(pr_1)\Psi = \varphi$ і $\Psi i = \varphi$, а отже, відображення $cc(pr_1)$ задовольняє умову продовження параметризованих селекцій.

Вважаємо, що гільбертів куб Q стандартно вкладений в гільбертів простір l^2 ,

$$Q = \left\{ (x_i)_{i=1}^\infty \in l^2 \mid |x_i| \leq \frac{1}{i} \right\},$$

і метрика d на Q індукована скалярним добутком в l^2 . В $Q \times Q$ розглядається піфагорова метрика

$$d'((x_1, y_1), (x_2, y_2)) = \sqrt{(d(x_1, x_2))^2 + (d(y_1, y_2))^2}.$$

Отже, приймемо

$$\Phi(A, B) = \{b \in Q \times Q \mid pr_1(b) \in B \text{ та існує } a \in A \text{ таке, що } d'(a, b) = d'(pr_1(a), pr_1(b)) \leq d_H(pr_1(A), B)\}.$$

Ми не наводимо громіздке доведення неперервності відображення Φ . Зауважи-мо лише, що ця неперервність є наслідком властивостей розглядуваних метрик в $Q \times Q$ і Q .

Для доведення теореми 1 нам залишилося показати, що простір $cc(I^{\omega_1})$ є однорідним за характером. Для цього досить показати, що кожне відображення $cc(\rho_\alpha^B)$ має два диз'юнктні перерізи. Доведемо навіть сильніший факт, який дає змогу цілком описати топологію відображення $cc(\rho_\alpha^B)$. Як і раніше, оперуємо з відображенням $cc(\rho_1)$: $cc(Q \times Q) \rightarrow cc(Q)$.

Теорема 2. Відображення $cc(\rho_1): cc(Q \times Q) \rightarrow cc(Q)$ гомеоморфне про-ектуванню $\rho_1: Q \times Q \rightarrow Q$.

Доведення. Скористаємось характеристизаційною теоремою Торуньчика і Вес-та для проектування паралельно Q [7]. За цією теоремою, крім умови продов-ження параметризованих селекцій, для відображення $cc(\rho_1)$ потрібно довести властивість пошарової диз'юнктної апроксимації, тобто для кожного $\varepsilon > 0$ знайти два відображення $f_\varepsilon, g_\varepsilon: cc(Q \times Q) \rightarrow cc(Q \times Q)$, що задовольняють умови:

- 1) $d'(f_\varepsilon, 1_{cc(Q \times Q)}) < \varepsilon$, $d'(g_\varepsilon, 1_{cc(Q \times Q)}) < \varepsilon$;
- 2) $f_\varepsilon(cc(Q \times Q)) \cap g_\varepsilon(cc(Q \times Q)) = \emptyset$;
- 3) $cc(\rho_1)f_\varepsilon = cc(\rho_1)g_\varepsilon = cc(\rho_1)$.

Маючи $\varepsilon > 0$, знаходимо $n \in \mathbb{N}$ таке, що $2^{1-n} < \varepsilon$. Означимо відображення $f'_\varepsilon, g'_\varepsilon: Q \times Q \rightarrow Q \times Q$ формулами

$$f'_\varepsilon((x_i)_{i=1}^\infty, (y_i)_{i=1}^\infty) = ((x_i)_{i=1}^\infty, (y_1, \dots, y_n, 0, 0, \dots)),$$

$$g'_\varepsilon((x_i)_{i=1}^\infty, (y_i)_{i=1}^\infty) = ((x_i)_{i=1}^\infty, (y_1, \dots, y_n, 1, 1, \dots))$$

і прийmemo $f_\varepsilon = cc(f'_\varepsilon)$, $g_\varepsilon = cc(g'_\varepsilon)$. Легко бачити, що означені таким чином відображення $f_\varepsilon, g_\varepsilon$ мають потрібні властивості.

Теорема 2 має скінченновимірний аналог.

Теорема 3. Нехай $\rho_1: I^m \times I^n \rightarrow I^m$ — проектування, де $n \geq 2$. Тоді відображення $cc(\rho_1)$ гомеоморфне проектуванню $\rho_1: Q \times Q \rightarrow Q$.

Доведення. Будемо слідувати схемі доведення теореми 2. Нам знадобиться скінченновимірний аналог твердження 1. Будемо розглядати k -вимірний куб як початкову грань Q_k в Q . Нехай $\pi_k: Q \rightarrow Q_k$ — проектування.

Застосувавши до комутативної діаграми

$$\begin{array}{ccc} Q \times Q & \xrightarrow{\pi_m \times \pi_m} & Q_m \times Q_n \\ \rho_1 \downarrow & & \downarrow \rho_1 \\ Q & \xrightarrow{\pi_m} & Q_m \end{array}$$

функтор cc , з того, що пара горизонтальних відображень є ретракцією в категорії відображень (вертикальних стрілок), робимо висновок, що відображення $cc(\rho_1): cc(Q_m \times Q_n) \rightarrow cc(Q_m)$ задовольняє умову продовження параметризованих селекцій.

Залишається показати, що це відображення задовольняє умову пошарової диз'юнктної апроксимації. Нехай $\varepsilon > 0$. Позначимо через h пошарову